

κώμματα ταῦτα ἐξετείνοντο ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ Τάγου ποταμοῦ καθ' ὃ αὐτοὶ ἔχει τὸ ὠκεάνιον εὖρος τῶν 12 μελίων· ὥστε οἱ Ἀγγλοὶ, θαλασσοκρατοῦντες, διέτριβον ἐν ἀσφαλείᾳ ὁπισθεν τοῦ κολοσσικίου ἐκείνου φρουρίου. Ὁ Μασσένας, εἰς ὃν ἀνετέθη ἤδη ὁ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀγὼν, ὁ γηραιός, ὁ ἀπρόμητος, ὁ πεισματωδὴς ἐκεῖνος υἱὸς τῆς Νίκης, ὡς ἀπεκάλει αὐτὸν ὁ Ναπολέων, ὡς λέων ὠρμώμενος, περιστρεφόμενος ἐπὶ εἰς μὴνας περίεχεν τῶν ἀπορρήτων ἐκείνων ὀχυρωμάτων· καὶ ἐνῶ τὸ Ἀγγλικὸν στρατόπεδον εἶχεν ἀπὸ θαλάσσης πᾶσαν προμήθειαν, αὐτοῦ ὁ στρατὸς κατηναλίσκετο, ἐπάσχε τὰ πάνθηνα ἐνεκα τῆς πολεμίας διακαμένης περίεχεν χώρας, ἀπὸ δὲ Γαλλίας, ἐνεκα τῶν κατὰ τὴν Ἰσπα-

κτως εἰς Καστιλλίαν, ἔχων κατέναντι αὐτοῦ στρατηγούς διηρημένους, διότι ὁ μὲν Ναπολέων ἦτο μακρὰν, ὁ δὲ ἀσθενὴς αὐτοῦ ἀδελφὸς Ἰωσήφ δὲν ἦτο ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ τοσοῦτον δυσχερὲς πρᾶγμα, ἐνῶ ὁ Οὐελλιγκτὼν ἦρχε μόνος ἅπαντος τοῦ Ἀγγλικοῦ, Πορτογαλικοῦ, τοῦ Ἰσπανικοῦ στρατοῦ καὶ ἐρείδετο ἐπὶ τῆς ἀφροσύσεως τῶν λαῶν ἐκείνων, ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ὁποίων ἐμάχετο. Ἐν τῇ περὶ Σαλαμάνκαν μάχῃ, ἥτις συνεκροτήθη τῇ 22 ἰουλίου 1812 καὶ καθ' ἣν ὁ Οὐελλιγκτὼν κατετρόπωσεν ὁλοσχερῶς τὸν στρατάρχην Μαριμόντον, ἐκρίθη ἡ τύχη τῆς Ἰσπανίας. Ὁ νικητὴς ἐδράμε πρὸς τὸ Βελλαδόλιτον, ἐκείθεν δὲ, τραπεῖς πρὸς δεξιὰν, ἐξώρμησεν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν τῆς Ἰσπανίας, ἐπὶ τὸ

Οὐελλιγκτὼν.

νίαν περισπασμῶν, οὐδεμίᾳ ἤρχετο βοήθεια· ὥστε ἐπὶ τέλους ὁ στρατάρχης ἠναγκάσθη νὰ καλινδρομήσῃ, μετὰ πολλοῦ κόπου, μέχρι τῶν συνόρων τῆς Ἰσπανίας.

Ταύτην τῆς Πορτογαλίας τὴν λύτρωσιν ἀντήμειψε πολυειδῶς ἡ Ἀγγλικὴ βουλὴ· διότι ἐβῆφισεν τῷ Οὐελλιγκτῶνι χάριτας, ἀπένειμεν αὐτῷ νέα χρηματικά βοηθήματα καὶ προσέθηκεν αὐτῷ τὸ ἐπώνυμον τοῦ Τόρρες Βέδρας. Ὁ δὲ νικητὴς, κίτοις ἔχων ν' ἀντιπαλαίῃ πρὸς πολλὰς ἐθνικάς ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ ἐν Πορτογαλίᾳ δυσπιστίας καὶ δυσμενεῖς, κατώρθωσε νὰ κατισχύσῃ αὐτῶν, ὠργάνισεν τοὺς στρατοὺς ἀμφοτέρων ἐκείνων τῶν χωρῶν, ἀνηγορεύθη τῶν ὅλων ἀρχιστράτηγος, ἐκυρίευσεν τὰ φρούρια τῆς Ροδριγουπόλεως (Ciudad-Rodrigo) καὶ τῆς Βαδαιζῆς, καὶ, οὐκ ἀσφαλίσας τὰ πλευρά αὐτοῦ, ἐνέοικεν ἀδιστα-

Μαδρίτον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ Ἰωσήφ Ναπολέων, ἐσπευσε νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς τὰ Γαλλικὰ σύνορα. Ἡ ἀγαλλίασις ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ κατορθῶμα τοῦτο τοῦ στρατηγοῦ τῆς ὑπῆρξεν ἄμετρος· αἱ βουλαὶ ἐμολόγησαν τῷ Οὐελλιγκτῶνι νέας χάριτας· ἡ κυβέρνησις ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν τίτλον τοῦ μαρκίονος, ἡ δὲ βουλὴ τῶν κοινοτήτων, ἥτις πρὸ ὀλίγου εἶχε ψηφίσει σύνταξιν τοῦ στρατηγοῦ διςχιλίων λίρων, ἐχορήγησεν ἐπὶ αὐτῷ τὸ ὑπέρογκον χρηματικὸν ποσὸν τῶν 100,000 λιρῶν.

Ἐἶναι ἄξιον σημειώσεως, ὅτι ὁ δοῦξ Οὐελλιγκτῶν, θυμωσθὲς ἐν τῇ ἀμύνῃ, ὑπῆρξεν αἰείποτε ἀτυχὴς ἐν τῇ ἐπιθέσει. Εἶδομεν ἤδη αὐτὸν ἀναγκασθέντα τῷ 1810 νὰ ὀπισθοδρομήσῃ μέχρι Λισβῶνος ἀνάλογόν τι συνέβη καὶ τῷ 1812. Ὁ στρατάρχης